

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopaden ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Papež in francoski katoličani.

Rim je govoril! Že dolgo pričakovana izjava vrhovnega poglavarja katoliške cerkve o dogodkih na Francoskem je pred nami. Točko za točko pobija papež kratko, a odločno vse neresnico, ki sta jih ministru Clemenceau in Briand izrekla v zbornici in senatu.

Najprvo papež tolaži francoske vernike ter jih zagotavlja, da sočutno gleda na nje vesoljni katoliški svet. Edinost in zvestoba francoskih škofov in duhovnikov daje trdno upanje, da bodo čete francoskih vernikov nemajhano ostale v boju. To je veličasten prizor pred očmi vesoljne cerkve, in papež jih blagoslovja s hvaležnim srcem za to njihovo zvestobo.

Nasprotniki nočejo iz src iztrgati le krščanske vere, ampak vsako vero, ki dviga človekov pogled proti nebu. Napovedali so vojsko vsemu nadnaravnemu, kajti za tem stoji Bog in kar hočejo iztrgati iz srca in iz duha človeškega, je Bog sam. Boj bo hud. Nasprotniki ne poznajo prizanašanja. Zato se je treba na boj pripraviti pogumno in zavestno, zmaga bo potem gotova. Edinost med verniki samimi in edinost s sv. stolico je pogoj zmage; ob tej edinosti se bodo razbili sovražni napor.

Sovražniki to dobro vedo. Zato hočejo ločiti francoske katoličane od sedeža sv. Petra, da bi potem zasejali med vernike neslogo. Eni delujejo nato s prikupljivimi besedami, drugi z brutalnim cinizmom. Z nagradami odpadnikom, grožnjami in nasilstvi so že poizkušali, a zaman. Zato so sklenili napraviti razdor med Rimom in verniki s tem, da izpodkopljejo zaupanje v papeža. Zato so z govori in v časopisju z obrekovanjem diskreditirali namene svete stolice.

Očitati so cerkvi, da ona hoče na Francoskem versko vojsko. To je grdo obrekovanje. Cerkev je ustanovil Oni, ki je mir prinesel na svet, cerkev je znanilka miru. Temu zvanju ostane zvesta. Ves svet pa danes ve, da ni cerkev porušila miru vesti, ampak njeni nasprotniki. Celo nepristranski duhovi, ki niso naše vere, spoznavajo, da je cerkvi

vojska bila napovedana. V časopisju, po shodih, v parlamentu, po frimazonskih zborovanjih napadajo cerkev vedno hujše in hujše že celih 25 let. Tega nihče ne utaji. Cerkev torej nemara vojske, najmanj pa verske; zato jo obrekuje in ji dela krivico, kdor nasprotno trdi.

Cerkve si ne želi silovitega preganjanja, a se ga tudi ne boji, saj ga je trpela že skozi vsa stoletja. A vsako preganjanje je krivično in brani človeku svobodno častiti Boga. Preganjanje pa je tudi trpljenje in iz sočutja do svojih vernikov cerkev kot najboljša mati ne bo nikdar želela preganjanja.

Očitajo cerkvi češ, da izziva preganjanje, da pa jo vkljub temu nočejo preganjati. A ravno ti jo preganjajo. Ali niso pravkar še škofje pregnali iz škofij, celo najčastitljivejše po starosti in kreposti? Izgnali so iz semenišč semeniščnike in duhovnike iz župnišč. Ves svet je videl tako nasilno početje in ga s pravim imenom tudi obsodil.

Nadalje očitajo, da je cerkev zapustila cerkvena imetja. To imetje je bilo deloma last ubožcev, deloma pa še svetejša last — umrlih. Cerkev tega imetja torej ni smela zapustiti, le s silo so ji mogli to iztrgati. Nihče ne bo verjel, da je cerkev nalašč zapustila — razun pod pritiskom najhujših vzrokov — to, kar ji je bilo tako izročeno in kar je rabila za izvrševanje bogoslužja, za ohranjanje svetih poslopij, za vzgojo duhovnikov in vzdrževanje svojih služabnikov. Perfidno so jo prisilili, da si sama izbere. Ali se da gmotno uničiti, ali pa da privoli v razdiranje lastne ustanove, ki je božjega izvora. To zadnje je cerkev zavrnila in ni pustila položiti rok na božje delo. Ker ni zapustila svojega imetja, so proglasili, da so od določenega časa naprej cerkvena imetja brez gospodarja. Dotlej pa mora cerkev v svojem naročju ustvariti nov organizem pod pogoji, ki jih je morala cerkev zavreči, ker so nasprotovali njeni božji konstituciji. Ta imetja so potem izročili tretjim osebam, kakor bi ne imela gospodarja. Potem pa še pravijo, da ne ropajo cerkve, ampak razpolagajo samo z imetjem, ki ga je sama cerkev zapustila. To so sofizmi, to je poleg najhujšega ropu še zasmehovanje. Nihče ne

more utajiti, da je to resničen rop. Zaman so ga hoteli prikriti in olajšati, češ da ni bilo nobene moralne osebnosti, kateri bi izročili imetja. A država ima pravico, priznati civilno osebnost vsakomur, torej tudi katoliškim ustanovam, sicer pa zakaj je podvrgla ustanovitev bogoslužnih družb pogojem, ki so naravnost nasprotni ustroju cerkve.

Postava je verske družbe organizirala tako, da te določne naravnost nasprotujejo pravu, ki ga ima po svojem bistvu cerkev, zlasti glede na cerkveno hierarhijo, ta nedotakljivi temelj, ki ga je dal božji Ustanovitelj svoji cerkvi. Glede bogoslužja posesti in uprava lastnine je dala postava družbam take pravice, ki jih more imeti le cerkvena oblast. Družbe je postava izvzela iz cerkvene sodnosti in jih podvrgla posvetni. Zato je sv. stolica zavrnila take bogoslužne družbe vkljub grozovitim žrtvam.

Pravijo, da je sv. stolica nedosledna, ker na Francoskem ni potrdila tega, kar je potrjeno v Nemčiji. To je krivica! Nemška postava je slaba v marsikateri točki in cerkev jo trpi le, da se izogne večjemu zlu; vendar so razmere tam drugačne, ker nemška postava priznava katoliško hierarhijo, francoska pa ne.

Določba o vsakoletnem naznanilu sicer ne jamči za postavno varnost, ki jo cerkev po pravici zahteva, vendar bi cerkev trpela tako naznanila, da prepredijo večje zlo, akoravno je odločno primerjati službo božjo z navadnimi shodi. Ker pa postava zahteva, da bi duhovnik v cerkvi ne imel nobene pravice in bi bilo to za duhovnika poniževalno, cerkev teh pogojev ni mogla sprejeti.

Obe zbornici sta zadnje dni sklenili roparski zakon, ki konfiskuje cerkveno imetje in dovršuje cerkveni rop. Dasi je ustanovitelj cerkve bil rojen v jaslih in umrl na križu, dasi je cerkev sama poznala ubožstvo od svojega početka, vendar ni nihče imel pravice vzeti cerkvi tega imetja, saj je država sama oficijelno priznala to imetje kot last cerkve.

Nova postava ustvarja le negotovost in samovoljnost. Negotovo je, ali bo cerkveno premoženje, ki ga vsak hip lahko vzamejo njegovemu namenu, izročeno ali ne v razpolago duhovnikom

in vernikom; negotovo je, ali jim ga bodo pustili ali ne in za koliko časa; upravna oblast, ki naj urejuje uporabo, je po postavi jako negotova; za bogoslužje nastane toliko različnih položajev v Franciji, kolikor je občin; v vsaki župniji je duhovnik podvržen ukrepom občinske oblasti, in s tem so seveda že prepričani gotovi od enega konca dežele do drugega. Postava nalaga dolžnost prenašati vsake vrste bremena, tudi najtežja, a hkrati drakonično omejuje možnost pridobiti si sredstev za to. Tudi je ta novo sklenjeni zakon že zadel ob neštivilne nasprotne sodbe pri pristaših vseh političnih strank brez razločka in je izzval odpor pri vseh verskih izpovedanih; te kritike že [zadostujejo same, da si vsakdo o njem naredi svojo sodbo. Zato postav o ločitvi odklanjamo. K sklepu pravi papež dobesedno:

Nejasno in dvomno besedilo gotovih členov v tem zakonu kaže v novi luči smoter naših sovražnikov. Oni hočejo uničiti Cerkev in razkristjaniti Francijo, kakor smo Vam že rekli, a tako, da ljudstvo tega ne bi preveč opazilo in se ne bi ustavljalo. Ko bi njihovo podjetje bilo res poljudno, kakor trdijo, se ne bi tako zvijali z zakritim vizirjem in bi pred javnostjo odločno prevzeli vso odgovornost zanj. A te odgovornosti nikakor nečejo prevzeti, ampak se branijo, jo odklanjajo, in da bi se jim to še bolj posrečilo, jo zavračajo na Cerkev, na svojo žrtev. Izmed vseh dokazov ta najjasnejše priča, da njihovo nesrečno delo ne odgovarja željam ljudstva.

Sicer se pa zaman trudijo, da bi premotili javno mnenje in zvrnili odgovornost za ta zla na Nas, ker so nas prisilili, da smo morali obsoditi od njih sklenjene postav, videč nesreče, ki so jih povzročili svoji domovini in zroč splošno obsodbo, ki se zgrinja nad njimi kakor počasna povodenj. Njihovi naklepi se ne bodo posrečili.

Mi pa smo izpolnili samo svojo dolžnost, kakor bi bil storil vsak drug papež. Visoka služba, s katero nas je nebo obremenilo kljub naši nevrednosti in že vera v Krista sama, ona vera, ki jo z Nami vred izpovedujete tudi vi, nam je ukazovala, da tako ravnamo. Ko bi bili Mi ravnali drugače, bi bili z no-

ušesih. Tonček je bil v resnici priden in ni Boga pozabil; zato pa tudi Bog ni njega zapustil. Njegov trud ni bil brez uspeha.

Preteklo je petnajst let od onega časa, ko je bil Tonček prišel k stričevim. Marsikaj se je med tem dolgim časom izpremenilo.

Ko sem bil lansko leto v mestu, sem obiskal svojega starega prijatelja, profesorja Marka Korenina. Mož se je bil postaral; njegova gosta brada ni bila več črna in na njegovem čelu sem opazil globoke gube.

„Gospod profesor“, sem ga vprašal, „je-li Vam v sorodu Anton Korenina, v katerem sem nedavno čital, da je bil na dunajskem vsenčističnem promoviran doktorjem pravoslovja?“

„Doktor Anton Korenina je [moj nečak, sin mojega brata Urbana“, je odgovoril profesor Marko Korenina in z navdušenjem dostavil: „Tonček ima bistro glavo in ker je tudi jako marljiv in priden, sme domovina od njega veliko pričakovati.“

LISTEK.

Naš Tonček.

Črtica. Spisal V.
(Konec.)

Če je Tonček hodil po ulici, ni več zijal okoli sebe, temveč je gledal pred se, da ni kam zadel. Če je Tonček vprašal postrežčka, stražarja ali koga drugega, naj mu pové, kod se ide v to ali ono ulico, je vedno dajal: — Prosim, gospod, kod pridem v to ali ono ulico! — in se je za pojasnilo lepo zahvalil. Če je Tonček vstopil v tuje stanovanje ali v tujo sobo, je poprej potrkal na vrata, se odkril in pozdravil. Klobuk in dežnik je Tonček puščal na hodniku ali v predsobi; tudi vrhno zimsko suknjo, ki mu jo je bil oče o Božiču vkupil, je Tonček oblačil in obešal na hodniku. Če je Tonček sedel in je vstopil kdo v sobo, recimo stric Marko ali strina, je Tonček vstal in lepo pozdravil, ni pa stegoval došli osebi svoje roke naproti, ker mu je bil stric Marko nekoč rekel: — Tonček! Niže stoječa oseba mora čakati, da ji uglednejša oseba ponudi

roko. Zapomni si to! — Če je kdo Tončku kaj dal ali ga poučil, se je Tonček vedno lepo zahvalil. Ako je Tonček sedel pri mizi, ni naslanjal komolcev na mizo, temveč je držal roki pri sebi; tudi je Tonček pazil, da ni prevrgel kozarca ali kaj drugega na mizo stoječega. Če se je stric Marko jezil nad otroško porednostjo Milke, se Tonček ni smejal, ker je vedel, da je nespodobno se smejati, ako se kdo jezi. V sobi ali na stopnicah ni Tonček nikdar na tla pljuval. Če je Tonček vstopil v hišo, si je pred stopnicami osnažil črevlje; isto je storil še enkrat [pred vhomom v stanovanje.

Vse to se je bil Tonček naučil v kratkem času. Da še več! Če je Tonček hodil po ulici s stricem Markom ali s svojim očetom ali z drugo osebo, je hodil na levi strani dotične osebe. Če je strina vzela Tončka s seboj in je v mestu kaj ukupila, je Tonček takoj rekel: — Strina, dajte meni zavitek, bom jaz nosil! — in če je strina rekla: — V ti štacuni moram nekaj kupiti —, je Tonček stopil naglo k vratom šta-

cune, jih odprl in čakal, da vstopi strina. Sploh, ako je Tonček šel z drugo osebo skozi vrata, je vedno čakal, da vstopi poprej druga oseba in je on vstopil zadnji. Če je Tonček srečal na ulici ugledno osebo, se je že od daleč odkril in potegnil klobuk globoko z glave; Tonček ni bil kakor nekateri, ki mislijo, da si lasé prehladijo, ako se dostojno odkrijejo. Tudi gospej Ščetinovi se je odkrival in jo prijazno pozdravljaj, kadar je šel mimo nje; Tonček je izprevidel, da je imela ženska prav, ako ga je katerikrat pokarala, saj je bil izpočetka v resnici silno okoren. Vsi so Tončka radi imeli, ker se je lepo obnašal. Celo Ščetinovi se je prikupil. Ko je nekega dne šel mimo nje, ga je poklicala v svoje stanovanje in mu dala pest orehov. „Na, fantek“, je rekla Ščetinova žena; „zdaj se mi dopadeš, ker se tako lepo vedeš!“ Tudi Tonček ni več mrzil Ščetinove, celo veselilo ga je, ko jo je zjutraj videl in ji voščil — dobro jutro —.

— Priden bodi in Boga ne pozabi! — mu je bila mati rekla pri odhodu. Te besede so Tončku vedno zvenele v

gami poteptali svojo vest, bi bili prelo-mili prisego, ki smo jo prisegli, ko smo zasedli stol svetega Petra, in bi bili raz-drli hierarhijo, ki je od Krista sveti Cer-kvi položeni temelj. Zato pa brez bojazni pričakujemo sodbu zgodovine. Svetovna povestnica bo pričala, da so naše oči bile nepremično obrnjene v najvišje božje pravice, ki jih moramo braniti, da nismo hoteli ponižati posvetne oblasti niti se boriti proti kaki vladni obliki, ampak da smo hoteli ščititi ne-dotakljivo del našega Gospoda in Uči-telja Jezusa Kristusa. Zgolovina bo pri-čala, da smo vas Mi hoteli braniti z vsemi močmi svoje neizmerne ljubezni, o predragi sinovi; zgodovina bo pripo-vedovala, da smo mi zahtevali in da zahtevamo za Cerkev, katere integralen del in najstarejša hči je francoska cer-kev, ugled njene hierarhije, nedotakljivost njenega imetja in svobodo, in da, če bi bila naša zahteva našla pravico, ne bi bil nikdar rušen verski mir v Franciji, in oni dan, ko jo bodo poslušali, se ta mir, ki ga tako želimo, tudi povrne.

Pričala bo slednjič, da če se nismo o-čotavljali, gotovi vaše velikodušne plemenitosti, vam povedati, da je bila ura, ki vas kliče k velikim žrtvam, smo to storili, da v imenu Gospoda vseh stvari svetu kličemo v spomin, da mora človek tukaj gojiti višje skrbi, nego je le ozir na minljive posle tega življenja in da je najvišja radost, nemiljivo veselje člo-veške duše na tem svetu v dolžnosti nadnaravno izpolnjeni, naj stane tudi največje žrtve, da le s tem Boga po-častimo, mu služimo in ga ljubimo kljub vsem zaprekam.

Za pospeševanje živinoreje.

Deželni zbor je sprejel dne 3. ja-nuarja 1903 l. načrt zakona za pospeše-vanje živinoreje v pokneženi grofovini goriško-gradski.

Prvi korak za izvrševanje tega za-kona se je storil s tem, da so se prire-dile po vsej deželi živinske razstave, ki so pokazale, kaj imamo v tem oziru v deželi in česa nam je treba. Ta prilika se je uporabila tudi v to, da so se po-izvedle tozadevne želje ljudstva.

Deželni odbor namerava napraviti v tej zadevi sedaj drugi korak, seveda v soglasju z tozadevnimi dopustnimi komi-sijami, ki so bile v to svrhu imenovane. Sklicati hoče vse župane v posvetovanje in proučenje, kako naj se izvedeta §§ 3. in 4. označenega zakona, ki se tičeta v prvi vrsti njih.

Paragraf 3. se glasi: „V posameznih občinah morajo biti biki pripravi, da se smejo rabiti za plemenitvene namene, tako razdeljeni, da pride v pokrajinah, v katerih se plemenitev vrši v omenjeni dobi treh mesecev, na vsakih 80 plemen-skih krav in junic najmanj po jeden bik plemenjak; v onih pa, kjer je raz-deljena plemenitov na celo leto, na vsa-kih 150 krav in junic vsaj po jeden bik. — V to število ni všteti onih krav, za katere vzdržuje dotični lastnik posebnega bika“.

In paragraf 4. se glasi: „Vsaka ob-čina ima dolžnost, za živino, obstoječo v nje ozemlju, potrebno število bikov plemenjakov sama nakupiti in vzdrževati, v kolikor ne zadostujejo za to živino rabljeni zasebni biki plemenjaki in pa oni c. kr. kmetijskega društva, ki so v ob-čini. Občinski zastop je pooblaščen do-ločevati in iztirjati junčevino, ki pa ne sme presegati zneska 8 K.

Stroški za nakup in vzdrževanje občinskih bikov plemenjakov naj se po-krijejo po odbitku dohodkov, ki se dobé za junčevino (od skokov), iz občinske blagajne, kakor druge občinske potreb-ščine“.

Ta dva paragrafa zadevata v prvi vrsti občinske zastopnike, dasi so še drugi, ki jim nalagajo dolžnosti.

Na teh županstvenih shodih se bode

o tem razpravljalo in posebno pa še do-ločilo, kako naj krijejo one občine, ki niso dosedaj priskrbele prispevkov v ta namen, tozadevne stroške.

Ker je to vprašanje velike važnosti za napredek v živinoreji, pričakujemo, da se vsi župani ali pa njih namestniki udeležijo teh shodov.

Dopisi.

V Pevmi, 17. januarja 1907. — Z ozirom na dopis v „Soči“ objavljen pod zaglavjem „Iz Pevme“, dne 5. januarja št. 6, in posebej z ozirom na besedilo „— njega (— kurata —) ni ravno treba poditi iz šole, ker se je sam še prerad ogiba. Preteklo je že štirinajst dnij, od kar so šolski otroci brez veronauka, pa tudi preje je odpadla marsikatera ura.“

Preteklo šolsko leto se mu je štel v zlo, če je prišel par minut prepozno. Letos pa, ko izostaja ure in ure, se nihče ne zmeni zato!“ — sledi naj kot popra-vek nesramne laži sledeča

Izjava.

„Naprosena izjavljava, da je tuk. č. g. kurat v minulem letu t. j. v š. l. 1905—06. redno zahajal v tuk. šolo poučevati verouk, izvzemši takrat, ko je bil službeno zadržan, kar pa je vsako-krat še v pravem času, pismeno nazna-nil podpisane mu š. voditelja.

Tudi v tek. š. leta je do Božičev redno dohajal v šolo in le prvo polovico meseca januarja t. l. ni prišel, ker radi prehlajenja in kašlja, kakor je podpisa-nemu š. voditelju dvakrat pismeno na-znanil, ne more govoriti.

V Pevmi, 17. januarja 1907.

L. Kersnik-Rott E. Prinčič m. p.
učiteljica. šolski voditelj.

Podpisanec izjavim, — do sem zra-ven v šolskih obveznih urah, celi mesec maj, juni, oktober, november, do 15. de-cembra minulega leta prvoobhajance po-sebej poučeval v cerkvi vsaki teden po tri in tudi po štiri ure. To mi rado po-trdi vse ljudstvo v Pevmi, vsaj so se otroci vselej vabili k poduku s zvonom in posebnim oznanilom v cerkvi.

Ne morem si, da ne bi čestital „Soči“, da jo pitajo taki dopisniki.

Janez Nep. Kumar,
kurat.

Iz Temnice. — Kako je to, gospod urednik, da nikdar ne pridete k nam da si kaj napišete o lepi kraški Temnici. Ali se bojite potov? Nepotreben strah, saj so jih nam tako popravili, da bi lahko vsak mestni voz brez vsake gonilne moči vozil po nji. Ko bi prišli k nam bi vi-deli marsikaj, kar ni prav. Linsko leto meseca februarja je bilo ustanovljeno pri nas bralno in pevsko društvo „Jen-ko“. Izpočetka je dobro napredovalo, a je kmalu začelo iti rakovo pot. Pri zad-njem občnem zboru, ki se je vršil 5. t. m. je bil izvoljen odbor iz najmlajših članov. Zanesli so se v društvo razni prepiri. — Tudi z našimi občinskimi raz-merami nismo zadovoljni. Lani se je zbral nekaj odsek, ki naj vredi duhov-ske plače. Ker pa jih ni vredil tako, ka-kor so želeli bogatini, jih je župan Pa-hor sam uredil, pa tako, da ni v celi občini nihče s tem zadovoljen, razun 3 ali 4 gospodov. Sedaj gledate, občinarji in se jezite. Kadar bodo nove volitve bodite pa previdni in napravite v občini zopet ljubi mir.

Politični pregled.

Državni zbor.

Poslanska zbornica pridno rešuje zakone. Tudi odseki so pridno na delu.

Izboljšanje plač profesor-jem. Dne 15. t. m. je vlada predložila predlogo za izboljšanje plač profesorjem. Po tem načrtu se zvišajo plače pravi-m profesorjem na srednjih šolah po pre-teku prve in druge petletnice po 500 K, po preteku treh sledečih po 800 K. — Katehetom na srednjih šolah se vračuna največ do 8 let suplentska službena do-

ba. — Učitelji telovadbe na državnih srednjih šolah pridejo, ko dosežejo tretjo polletno doklado v 9. razred, oni ki do-sežejo 5. kvinkvenijo lahko pridejo v 8. plačilni razred. Vračuna se jim suplen-tska doba, ako so imeli 20 ur pouka na teden. — Povišanje plače glavnih učiteljev na učiteljskih znaša po preteku prvih 2 petletnic po 500 K, potem po 800 kron. — Vadniškim učiteljem se zviša plača po preteku prvih dveh kvin-kvenijev vsakokrat za 300, po preteku naslednjih treh vsakokrat po 400 K. Po tretji kvinkvenalni dokladi se povzdignejo vadniški učitelji lahko v deveti, po pre-teku pete kvinkvenalne doklade v osmi plačilni razred, ako imajo učno uspo-sobljenje za meščanske šole. — Suplen-tska doba se po odmeri kvinkvenalnih doklad glavnim učiteljskim učiteljem, ki imajo učno usposobljenje za srednje šole, vračuna ravno tako kot srednješolskim profesorjem. — Glavnim učiteljskim učiteljem, ki imajo učno usposobljenje za meščanske šole, se po odmeri kvin-kvenalnih doklad lahko vračuna cela službena doba na vadnici; službena doba pa, ki so jo služili na kaki ljudski šoli ali pa kot suplentje na učiteljskih, se vračuna do maksimuma osmih let. — Učiteljem na vadnici se pri omeri kvin-kvenalnih doklad lahko vračuna cela poprejšja službena doba na kaki ljudski šoli po učnem usposobljenju. Vračuna se službena doba učiteljskih in vadniških učiteljev. — Te vse določbe veljajo tudi za učitelje telovadbe in petja na dr-žavnih učiteljskih. — Učiteljem obrtnih šol ki so povišani iz desetega v deveti plačilni razred, se mora vračunati pri odmeri kvinkvenijev v IX. plačilnem razredu doslužena doba počenši od pe-tega službenega leta do maksimuma de-setih let. — Učiteljem vseh plačilnih razredov na obrtnih šolah pa se pri imenovanju lahko vračuna za odmero kvinkvenijev, trienijev in pokojnine tudi prejšnja tehniška, umetniška in obrtna služba kjerkoli in sicer učiteljem do maksimuma osmih, ravnateljem do mak-simuma 12 let. — Katoliškim in grškim uniranim profesorjem na teoloških dije-cezanskih in centralnih semeniških ter profesorjem grškega nezidinenega seme-nišča v Zadru se poviša plača po pre-teku prvega in drugega kvinkvenija vsa-kokrat po 500, po preteku naslednjih treh vsakokrat po 800 kron.

Predloga je bila odkazana prora-čunskemu odseku, ki jo je v četrtek sprejel.

Mirovna razsodišča V po-nedeljek je zbornica sprejela zakon o mirovnih razsodiščih v občinah. Proti temu zakonu je bil med drugim tudi slovenski liberalec Plantan. Po novi postavi bodo zaupniki obeh prepirajočih se strank posredovali v uradu občine, bodisi, da je prepir radi zemljišč, ali žaljenja časti ali kar si boji. Kdor prizna tako razsodišče, se mu mora ukloniti, kdor ga ne prizna, nastopi lahko sodno pot. — Ta zakon bo jako koristen za našega kmeta.

Zakon o imuniteti. V torek bi bila zbornica imela razpravljati o za-konu ponarejanja vina, o obrtni noveli in umazani konkurenci. Ker pa poročevalci še niso bili gotovi z delom je zbor-nica razpravljala o imuniteti poslancev in o prenovljenju poslovnika. Ker pa se je to nekaterim poslancem zdelo preveč ostro, je bil sprejet Pergelov predlog, naj se predloga vrne ustavnemu odseku ki naj v teku 8 dni zopet poroča.

Krošnjaški zakon je zbor-nica rešila v tretjem branju.

Za vinogradnike. — Poslanec Pfeiffer, člen „Slovanske zveze“, in to-variši so interpelirali vlado, naj vlada olajša vinogradnikom vračanje posojil. Pri revnejših naj se posojilo popolnoma odpiše.

Obrtna reforma se je razprav-ljala v četrtek in bila sprejeta v vseh branjih.

Včeraj je razpravljala zbornica o zakonu proti umetnemu vinu. Po no-

vem zakonskem načrtu je izdelovanje umetnih vin popolnoma prepovedano. Vsled tega bodo odvzete, ko postane novi zakonski načrt postava, vse toza-devne koncesije dosedanjim izdelovalcem umetnih vin. Dovoljeo bode le napravljati za domačo porabo takozvano žonto ali bevando. Oai ki bodo hoteli tako pijačo napravljati, obvezani bodo nazna-niti županstvom množino take pijače. Vinskim trgovcem in krčmarjem bode pa v smislu nove postave dovoljeno pride-jati vinu 1.1% alkohola.

Seja načelnikov klubov je sklenila, naj se obravnavajo sledeče točke: Danes in pondeljek uradniške plače in kongrua, torej in sredo vojaške zahteve, četrtek in petek železniške predloge, v soboto ali pondeljek je zadnja seja.

Kulturni boj na Francoskem.

Kako se bojujejo Francoski liberalci in socialisti proti cerkvi, nam dokazujejo sledeči vzgledi: Neko samostanko kapelico v Parizu so spremenili v gledališče, kjer plešejo in se zvirajo plačane plesalske in druge ničvredne babe.

V okraju Val d'Ajolo je učitelj zahteval od deklic, ki nosijo okoli vratu križce, naj jih takoj odstranijo, ker to žali „nevtralnost šole“. Ker deklice tega niso hotele storiti, so jih za en mesec izključili iz šole. — Tako dela „svobodna šola“, ki je tudi cilj naših liberalcev. — Včeraj so francoski škojfe imeli shod; udeležilo se ga je od 85 škofov 78 drugi so se opravičili, ker so bolni.

Znani Comb, ki je začel protiverski boj na Francoskem, sedaj izjavlja, da je za-kon o ločitvi cerkve od države krivičen in da ga je zato papež po pravici zavrnil.

Na svojem zborovanju so škojfe od-klonili mnenje, naj se bogočastje uredilo po splošnih določbah združevalnega zakona. — Semenišča so se uredile kot srednje in vi-soke šole.

Bivši zunanji minister Honotaux meni, da ja bankerot verskih družb po vladnem načrtu popoln. Sedaj, ko škojfe sami urejajo bogočastje, je pripraven čas, da se vlada spravi s cerkvijo.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Došlo našemu upravištvu: Izobra-ževalno društvo „Soča“ pri Sv. Luciji po zapetji S. Gregorčiča „Soči“ na novo leto nabralo 12 K 70 v.

Za Gregorčičev spomenik.

Ivan Lukežič, župnik-dekan v Kom-nu 50 K; Uprava „Slovenca“ 8 K, na-branih na g. Kogorška novi maši; Fra-njo Klanjšček, kurat v Gorenji Trebuši 10 K; Gospica Malič Stravbar je poslala iz Novega mesta del čistega dohodka „Zabavnega večera“ „Marijanske kongre-gacije“ 30 K; Josip in Amalija Balič 20 K.

Novice.

Opozorjamo na veselico v korist „Šolskemu domu“ dne 26. t. m.

Volilni okraji v goriški deželi.

— Sodni okraj: Gorica voli dva poslanca in sicer mesto enega in oklica brez Ločnika drugega. Sodni okraji: Ajdovski, Komenski in sežanski volijo skupaj enega poslanca; sodna okraja: Korminski in gradiški z občino Ločnikom enega; sodna okraja: Červinjan-ski in tržiški enega in sodni okraji: Tomin-ski, cerkljanski, kanalski, kobariški in bovški enega. Slovenci bodo volili po tem zakonu v dveh volilnih okrajih s Furlani in sicer v korminskem in tržiškem sodnem okraju!

„Sočina“ taktika je splošno znana.

Kar zagrešita ona in njen lastnik, to podtikata in očitata drugim, da tako obračata pozornost ljudstva od svojega nečednega počenjanja. V „Sočina“ obla-jevanja je treba le namestu imena na-padanega postaviti ime „Soča“ ali „Gabršček“, pa imamo najboljšo sliko o teh dveh. Parkrat smo potipali Gabrščeka in vže vpije v „Soči“, kakor bi ga kdo na meh drl ter nam očita, da nimamo pisati drugega ko o njem; sam pa se-veda že celih 6 let blati in psuje vse poštene ljudi po Goriškem, ter zgolj z osebnimi napadi polni predale svoje umazane „Soče“. S tem vpitjem nas hoče prevariti, da bi ga več ne raz-krinkovali, a naj bo prepričan, da se je zelo — opekeli! Čim bolj bo brcal tem

globokeje bo lezel, kakor muha v močniku.

Preneumno slepilo! — „Soča“ je v svoji brezmejni predrznosti trdila, da ni do lani razun „klerikalcev“ v krogu „Gorice“ nihče vedel, da je pisal S. Gr. politične pesmi, ki jih je objavljala „Gorica“ l. 1901. Ko smo povedali, da je „Gorica“ imenovala pesnika že l. 1901, je pisala „Soča“, da je to drzna laž. Navedli smo na to dotično številko „Gorice“ in doslovno tudi besede dotične notice. Tudi to še ni zaprlo sape predrznemu lažniku. Predzadnja „Soča“ pravi, da Gabršček ni čital dotičnih števil „Gorice!“ Ali slišite slepilce okoli „Soče?“ Ker ni Gabršček niti čital našega lista, zato smo po logiki teh ljudij mi lagali, da smo pesnika imenovali že l. 1901; ker ni vedel Gabršček, kdo je pel ti ste pesmi, zato ni tega vedel nihče! „Soča“ in a svoje čitatelje za grozne tumpce, ker se jih drzne s takimi bedarijami slepiti!

On daje zaslužek! — Zadnja „Soča“ naznanja, da Gabršček ne daje zaslužka le svojim ljudem, ampak tudi uredniku „Gorice“ itd. Mi smo to vzeli z zadovoljnostjo na znanje. Ker pa „Sočo“ ne bero vsi zainteresenti, tem potom mi to novico dajemo na znanje vsem onim, katerim Gabršček še ni plačal obljubljenih honorarjev. Naj le pridejo, sedaj plačuje!

Trgovska in obrtna zbornica se je četkovi seji izrekla za čevljarsko zadrugo v Mirnu, h kateri bi tudi spadale vasi Sovodnje in Bilje.

Po odgonu je bil v sredo odposlan v domovino 40 letni Janez Candotti iz Ampezza v Italiji. Presedel je 7 dnevni zapor, v katerem je sedel ker se je obnašal nasilno in razžalil stražo, ki ga je mirila. Izgnan je preko avstrijske meje.

Po odgonu je bil 18. t. m. odgnan v svojo domovino 17 letni Silvester Šeško iz Planinske vasi pri Brežicah na Štajerskem, ki se je 7. decembra lanskega leta javil na tukajšnji policiji, češ da je brez sredstev. — Dne 8. decembra m. l. se je javil na tukajšnji policiji 22 letni Pij Herrich, doma na Pruskem, okrožje Kosel, češ da je popolnoma hrez vseh sredstev, priznal je, da jo notoričen postopač. Tadi ta je bil izgnan iz dežele in 18. t. m. po odgonu spravljen do avstrijske meje.

Proti pravdam. — V ponedeljek je državni sbor sklenil, naj se v vsaki občini osnuje mirovno razsodišče, ki bo razsojalo prepire med sosedi, da se ta način omeji številne pravde. Ta razsodišča bodo le pomirjevalna. Ako se poravnava izvrši, bo imela enako vrednost ko pred sodnijo. Zanimivo je, da so zopet bili slovenski liberalci proti tej postavi, ki bo tudi koristna posebno za kmeta. Koliko posestev požro po nepotrebnem ravno pravde.

Med skladvone ceste ste sprejeti v kobariškem okraju cesta iz Iderskega na Livek in iz Smasti na Vrsno. Glavna zasluga je dr. Gregorčičeva.

Cesto iz Livka na Ravne bodo še to leto delali — spomladi pride poseben inženir na Livek, ki jo bo zmeril.

Pet dni bo sedel v zaporu 32 letna Marija Blenkuš, doma v Kranjski gori na Gorenjskem, ker je v četrtek zvečer pobegnila iz javne hiše pod gradom in se potem potikala po mestu. Policija jo je prišla in odvedla v zapor.

Mlada sleparka. Dne 10. t. m. ob 7h zvečer je prišla 15 letna Elizabeta

Fabjan v hišo v ulici Ponte nuovo št. 30 ter ondi od neke stranke zahtevala 1 goldinar, češ da jo pošilja neka Klementina ki oni stranki nosi vodo. Sleparka je goldinar dobila in odšla. Ko je drugi dan prišla Klementina k stranki, da prinese vode, je debelo gledala, ko so jo prašali, za kaj je tako nujno rabila denar. Slepario je policija izsledila in prišla.

Najden je bil v četrtek črn „muf“ v vozu izvoščeka št. 55. Lastnica ga dobi na policiji.

Šopek cvetočih trobentic je našel 17. t. m. g. Josip Manih v svojem vinogradu pri Sv. Luciji. Pač redok slučaj!

Najden denar. Pavlina Pintar iz Št. Ferjana h. št. 18. je dne 23. decembra 1906 v Gorici na ulici „Ponte nuovo“ blizo železnega mostiča čez Koren našla denarnico z denarjem. V denarnici je bil tudi listič, na katerem je bilo nemško zapisano, naj vse ima lastnik denarnice ukupiti v raznih štacunah. Kdor je to zgubil, naj se oglasi pri najditeljici ali pa pri tamošnjem kuratu in naj ob enem pove, koliko denarja je zgubil.

Gada, nad 60 cm dolgega, je ubil 13. t. m. deček Samokec Ciril iz Vitovelj. Žival se je solnčila na neki groblji pod vasjo. Lepi, solčni dnevi so privabili iz zemlje. Redek slučaj sredi zime. Isti deček je preteklo poletje vjel živega gada.

Volitev župana za libušensko občino je bila dne 7. t. m. na Kamnem. Županom je bil izvoljen stari župan Janez Bergine iz Vrsna, kateremu je bil pok. pesnik S. Gregorčič uje in birmanški boter. Čestitamo!

Sprememba vožne pošte. — Vožna pošta, ki je prihajala do sedaj ob 1/2 7 uri zvečer iz Bovec v Kobarid, prihaja tekoči teden ob 1/2 5 in odide iz Kobarida pred 5 uro zvečer tako da pride k sv. Luciji do večernega osebnega vlaka. Sedaj je jako prikladno.

Nagla smrt v gozdu. 12. t. m. popoldne je šel neki posestnik v Stržišču na Tolminskem v gozjd po drva s svojim bratom. V gozdu sta nakladala vsak svoj voz. Ko sta se namenila domov, se bratu naenkrat izpodrsne in v istem trenutku ga pritisne voz ob bukovo deblo. Revez je bil na mestu mrtve, ponesrečenec se piše Tomaž Bizjak. Star je 42 let, neporočen in je bil pri svojem bratu za hlapca.

Vojaki v Kobarid in v Breginj pridejo letos, kakor se sliši, sredi aprila.

Dne 1. januarja je prišel v Kobarid sledeči brzojav iz Gorice: „Terezija Batistič umrla, naznanite sorodnikom“. Uršula.

Ker tukaj ni Batističev, se ne ve komu naznaniti. Ako kdo izmed braveav slučajno pozna sorodnike umrle, naj jim to naznani.

Poštna zveza. — Z Gabrja na Vipavskem se poroča, da je do sedaj tamošnja c. k. poštna nabiralnica imela zvezo z c. kr. poštnim uradom v Šnariji, vsled novo otvorjene drž. železnice je c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo dovolilo od 15. t. m. naprej zvezo z c. k. poštnim uradom v Šlanjelu na Krasu.

Ribolov je letos ob severni obali jadranskega morja jako pičel. — Zlasti devinski ribiči se jako tožijo radi slabe letine. Poljske pridelke je vzela suša, morje ne da ničesar, a želeodec tirja neizprosno svoj davek. Ubogo ljudstvo, ki je vezano le na „batego“. — Tudi tu ne bi bila odveč državna podpora.

Vreme ob morju. — Dneve imajo ob devinski obali popolnoma pomladne. — Mraza niti ne poznajo. — Solnce daje svojo gorkoto zaman; štedijo pa toliko bolj drva, ki tako pičlo pokrivajo gola kraška rebra. — Obala od Trsta do Devina je kakor v Nici.

Nezgoda avstrijske torpedovke. — Avstrijska torpedovka „Alligator“, ki je bila zgrajena še le pred par meseci je vsled napačno razumljenega ukaza zadela ob skalo. Poveljnik je dal povelje: „Z vsilo nazaj“, mornarji pa so ruzumeli: „Z vsilo naprej!“ Tako je torpedovka zadela ob skalo in se poškodovala.

Nezgoda na morju. — Dne 12. t. m. se je ob svetilniku pri otoku Cresu zvrnila vsled silnega vetra ribiška ladja, polna rib. Ker je bil breg blizu, so se ribiči rešili, tudi ladjo so rešili, a ribe so — splavale po vodi.

Jugoslovanska čitalnica na Koroškem. — Iz Mallniza na Koroškem nam pišejo: Z veseljem Vam naznanjamo, da smo tukaj v Mallnizu med trdimi Nemci ustanovili „Jugoslovansko čitalnico“ s tamburaškim in pevskim zborom. Odbor obstoji iz odbornikov iz vseh jugoslovanskih dežel, iz Koroške, Štajerske, Kranjske, Primorske in Hrvatske. Društvo ima namen izobraževati in vzbujati k narodni zavesti. Pozdravljamo novo društvo na nekdanj slovenskih, sedaj ponemčenih tleh.

Trinajstletno deklico so brezvestni ljudje odvedli neki materi na potovanju iz Karlovca na Reko. Obupana mati je hčerko s pomočjo policije dobila na Sušaku v zloglasni hiši.

Društva.

dr Podružnica sv. Cirila in Metoda v Kobaridu ima prihodnji četrtek 23. t. m. svoj redni občni zbor v prostorih občinskega doma. K obilni udeležbi vabi odbor.

dr Plesne vaje priredi klub „Slava“ 20. in 27. t. m. ob 3. pop. v prostorih „Goriške Čitalnice“. — Ponovi se „Beseda“ in drugi plesi. — Dame in gospodje, koji so se vdeleževali preteklo leto plesnih vaj, naj ne zamudijo te ugodne prilike.

dr Redni občni zbor „Slovenske Čitalnice“ v Solkanu bo v soboto ob 4. uri popoldne dne 2. febr. 1907. v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Volitev predsednika in 8 odbornikov; 5. Raznotherosti. — Društveni ples priredi „Slovenska Čitalnica“ v Solkanu v soboto 2. februvarja 1907 v prostorih gosp. Alojzija Mozetiča. Začetek ob 8. uri zvečer. Pri plesu svira oddelek vojaške godbe. Vstop je dovoljen samo društvenim članom. Vstopnina 2 K. Na obilno udeležbo uljudno vabi odbor.

Književnost - umetnost.

*** Odgovor na „Sočo“** z dne 5. januarja 1907. — Ker je vzbudila moja pesem „Manom Simona Gregorčiča“ v „Gorici“ št. 105, ponatisnjena v „Zori“ in od tam po neki osebi prepisana in poslana v natis „Gorici“ grozno ogorčenje nekega dopisnika, ki se je zadržal v maloimponujočem tonu nad me in moje pesniške proizvode, uvidel sem potrebo odgovoriti mu, da izprevidi, da je z njegovim umevanjem pesmi in z njegovo kritiško soljo še daleč, da sploh najpriprostejše pesmi niti ume ne! Pri pomniti moram, da je v pesmi par tiskovnih napak, izmed katerih je najmučnejša v predzadnjem verzu, nam. se v a j, s e d a j. Dalje je pesem slabo natisnjena že v „Zori“, ker je — obstoječa iz petero odstavkov, cikel, ne pa celotno skupaj spadajoča pesem, tako da, če ji hoče dopisnik očitati nesolidarnost ritma, je samo pokazal, da je pesem površno

pogledal, nikoli pa proučil, kar bi sicer moral kot kritik in še tako visok. Uvidim nadalje, da ima dopisnik vrlo malo literarne izobrazbe, sicer bi ne pisal tako splošno in celotno. Ker menda ne ve, kaj sem hotel izraziti v njej, podam mu v naslednjem mal komentarček. Pesem je neke vrste študija. Kakor je n. p. Fr. Trseglav v „Času“ izbral posamezne točke iz muze Gregorčičeve, tako sem tudi jaz zajel motive samo iz pesnikovega življenja. — Sploh je mojih misli malo, če so, so samo slike in predstave in milien, medtem, ko sem skušal v izražanju misli povzeti pesnika samega v odnosu nanj, kakor tudi slike in besede. Prvi odstavek segajoč do 12 vrste je nekaka ovvertura. Pevec — mučenik je umrl, vdova — domovina (Greg.) plaka ob grobu njegovem. Drugi odstavek od 12 vrste do 23te. Pred očmi mi je stal pesnik v ornatu svečenika, ki dardje svoj prvi dar v Vsevečnosti ne zase, za brate in domovino. Povzdignil je čašo, kelih bridkosti, pozdignil srce — sveto ljubezen očiščeno v ognju boli. Izrazil sem svečanost trenutka z besedami: „tiho, tiho bratje moji, ne motite svetega miru“, spominjajoč se slavnostnega: favete linguis, ali kakor pravi McKiewicz: uciszcie sie. Tretji odstavek, ki začena s Prešernovim verzom in nadaljuje z Gregorčičevim: „razmaknil pred gorja se je temnega zid“ (česar kritik ni vedel!) je primera med pesnikom Prešernom in Gregorčičem. Izražena je v tem odstavku misel: Gregorčič je pevec in prorok, t. j. učitelj in voditelj. — Jasno se izrazujejo iz njega (odstavka) pesmi: Ob morju, pastir, ob jezu. Besedo bo j n i h rabim za b u j a n, ker se mi zdi logično utemeljenejša, ko rabimo besedo bo j a in ne strsl. buja (barva). — Z 31tim verzom začena četrti odstavek, jasna misel, izraženo je tukaj panslavistično naziranje pesnikovo: Slovan — Sloven, prim. Bog živi vse Slovene, pod streho hiše ene! Naslednje tri itice tvorijo zadnji odstavek oris pesniške

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno podarjati ime »Kathreiner«?

Ker se Vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vsehrvlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le
**Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava**

ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom: »Kathreinerjeva Kneippova sladna kava« in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znanko.

Poskusite

in priporočite
== izdelke ==

Vydrove tovarne hranil

v Pragi VIII. Cenovnik zastonj.

Novoporočencem-novicem

priporoča

„Krojaška zadruga“ v Gorici

svojo bogato zalogo: Rumbersko, belgijsko in šlezijsko platno, namizni prti in serviete, brisalke, žepne rute, cvilh, žima in volna v dlaki za madrace, odeje, koce, šivane kuverte, perje za postelje, preproge in zavese itd.

Blago izvrstno. Cene prav nizke in stalne.

individualnosti pesnikove. Podoba „luč Homerova in Krist“ je namenoma povzeta iz Gregorčičevih predsmrtnic!

Toliko prijatelj, zdaj boste, upam, umeli pesem. Svetujem Vam pa nadalje, da se ogledate malo po moderni literaturi, ker zdaj jedva znate ločiti prozo od pesmi. Tako n. pr. Vam zaupam, kaj čitam jaz, potem boste morda bolje umeli moje poskuse. Knittelverze sem posnel po Heineju, Lilienkronu, plastike se učim pri Mickiewiczu, Turgenjevem in Danilevskem etc. Svetujem Vam, vzemite v roko Minorjevo „Metriko“ in Pypinovo zgodovino in pa Šteljevo zbirko slovenskih narodnih pesmi, morda boste potem če ne objektivnejše, vsaj malo stvarno znali kritikovati. — Glede skremžene (!) pameti „Gorice“ pripomnim samo toliko, da je po Vašem tudi pamet „Slovanovega“ uredništva skremžena, ko priobčenje moje pesmi. Utihi pa ne mislim, obljudim Vam pa, da če bom izbral in izdal kdaj svoje pesmi, se v Gabrščekovi tiskarni gotovo ne bodo tiskale.

Dunaj. phil. Ivo Pregelj.

Potres razrušil mesto. — Glavno mesto otoka Jamajke, Kingston, je zadela velika nesreča: potres. Mesto je jako važno v trgovinskem oziru. Prebivalstvo ima nad 50.000. Značaj je velikomestni; obširna poslopja dokazujejo, da so prebivalci premožni. Iz Kingstona izvažajo sadje, sladkor, rum, kavo in bavani les. Poročila o potresu glede na število žrtev ne soglašajo. Jamajški guverner je brzojavil londonskemu kolonialnemu uradu, da je potres 15. t. m. težko poškodoval hiše v mestu in da požara, povzročenega po potresu. 16. t. m. še niso pogasili. Gori ena šestina mesta, pristaniška poslopja in skladišča. V bolnišnici je približno 300 ranjencev. Dne 16. t. m. se je zemlja gibala. Londonski kolonialni urad sodi, da je izgubilo ob nesreči življenje 30, ranjenih pa da je bilo 300 oseb. V New York dašla poročila „Associated Press“ z dne 16. t. m. pa trdijo, da je poškodovana malone vsaka kingstonska hiša in da so poškodovane vse hiše, oddaljene od mesta deset milj. Število ubitih Kingstonsčanov ceni pa na 400 in ranjencev na več tisoč oseb. Cerkve in javna poslopja in hoteli so v razvalinah. Med mrtvimi se nahajajo znani trgovci. Na kraj nesreče je odplulo več ameriških vojnih ladij v pomoč. Angleški kralj je daroval za nesrečno prebivalstvo tisoč funtov šterlingov. V Angležkem kolonialnem uradu menijo, da je v Kingstonu brez strehe 9000 ljudi. Razdejan je ves trgovski del mesta. Mnogo škod je napravil požar. Obrežja so vsa uničena. Ladje so rešile 700 oseb, ki jih je potisnila v morje na pol zblaznela množica, ki je iskala zavetja pred plameni.

Na prodaj

je hiša z zemljiščem tik skladovne ceste pod Kozano. Več se izve pri Fr. Kocijančiču iz Fejane.

Anton Ivanov Pečenko Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mekega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljivec prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

„NARODNA TISKARNA“

: : v Gorici, ulica Vetturini št. 9 : : :

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

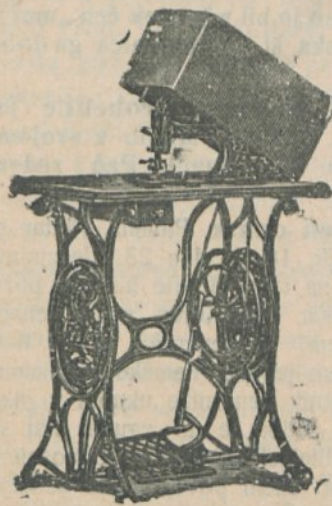
* „Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	ooo Cenike
* Brošure ooo	ooo Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate ooo	ooo Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden ske ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Kožuhovine
ovratnike
zimске podobleke
pletenine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri
domači tvrdki

J. ZORNIK, GORICA,

št. 10

Gosposka
ulica

št. 10

Kupujte

cerkvene obleke

edino od naše slovanske tvrdke

Josef Neškudla,

protokolirani zavod za cerkvene obleke

v Olomucu,

Pošilja cerkvene oprave z 20 odst. ceneje kot
druge avstrijske tvrdke in sicer:

kasule, pluviale, dalmatike vela, nebesa, barjake, ahove, čilime, pokrivala, albe, rochete, kalize, ciborium, monstrance, svečnjake, lustere itd.

Zalagatelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju
in 16 avstro-ogerskih kapiteljskih cerkvah.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!